Dinsdag, 12 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3799

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russische vordering in de Caucasus.

Generaal Maslennikov verovert Georgievsk, Mineralnyi Vody, Pyatigorsk, Kislovodsk en Zheleznovodsk.

Strijdende Fransen bezetten Fezzan-gebied in Libye.

U. S. A.-begroting voor 1943-1944: 100 milliard dollar.

PRINS DER NEDERLANDEN ARRIVEERT IN OTTAWA.

RUSSISCHE VEROVERINGEN.

De radio van Moskou zond het volgende speciale Russische communiqué uit:

„Op 11 Januari veroverden onze troepen, die in de Noordwestelijke Caucasus vechten onder bevel van Luitenant Generaal Maslennikov, na hardnekkige gevechten de steden en spoorweg-knooppunten van Georgievsk, Mineralnye Vody, Pyatigorsk, Kislovodsk en Zheleznovodsk".

Georgievsk en Mineralnye Vody zijn belangrijke spoorwegknooppunten aan de Bakoe-Rostov spoorlijn. Georgievsk ligt op 440 kilometer van Rostov en Mineralnye Vody ligt 32 kilometer dichterbij. Het is de eerste maal, dat de Russen de naam noemden van den Bevelhebber, die zulke overwinningen in de Caucasus boekt: Luitenant Generaal Maslennikov (Londen, (AP) 11.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 11 Januari zetten onze troepen in het gebied van de beneden-Don, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus hun opmars voort in dezelfde richtingen als tevoren.

Onze vliegers vielen een vijandelijk transportschip van 5000 ton aan, dat tot zinken werd gebracht.

In het industrie-gebied van Stalingrad vernielden onze eenheden, die in schoktroepen opereerden, vijandelijke sterktepunten. Onze manschappen van een detachement filterden door in een Duitse positie en veroverden 6 kanonnen, 7 mortieren, verschillende dozijnen geweren en een ammunitie-opslagplaats. In een andere sector vernielde ons artillerie-vuur vele vijandelijke blokhuizen en ingravingen.

Aan de beneden-Don voerden onze troepen offensieve gevechten. De vijand poogde de opmars van de Sovjet-troepen te stuiten en wierp grote strijdkrachten van tanks en infanterie in de strijd. In een sector concentreerden de Hitlerieten ongeveer 100 tanks en deden een felle tegenaanval. Onze troepen sloegen alle vijandelijke tegenaanvallen af en ontwrichtten 3 tanks. Meer dan 300 Duitse officieren en manschappen werden gedood.

In een andere sector veroverden de garden van de afdeling X gedurende de afgelopen twee dagen 6 Duitse tanks, 19 veldkanonnen, 2 automatische kanonnen, 34 machinegeweren, 19 vrachtwagens, een ammunitie-opslagplaats en een opslagplaats met provisie.

Aan het Centrale front zetten onze troepen de gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren. In het gebied ten Zuid-Westen van Velikie Lukie werpen de Duitsers zonder acht te slaan op hun ontzaggelijke verliezen in manschappen en materiaal grote strijdkrachten van infanterie en tanks in tegenaanvallen.

Bij het afslaan van de Hitleristische tegenaanvallen worden hevige verliezen toegebracht. In een enkele sector verloren de Duitsers 500 man aan doden. 75 Duitsers werden gevangen genomen. In een andere sector vernielden onze troepen 11 Duitse tanks. Een onzer detachementen omringde een vijandelijke compagnie van schutters met tommygeweren en vernietigde deze volkomen.

In de Noordelijke Caucasus zetten onze troepen het succesrijke offensief voort. Toen gemotoriseerde Russische tankeenheden binnendrongen in Mineralnye Vody stonden twee Duitse treinen met troepen en ammunitie te wachten aan het station om naar het front te vertrekken. De manschappen van het Rode leger ruimden de vijandelijke soldaten in de trein op en veroverden de trein. In een andere sector brak de cavalerie-afdeling X door de vijandelijke verdediging heen en maakte ongeveer 25 kilometer voortgang. Volgens onvolledige gegevens werden ongeveer 400 vijandelijke manschappen gedood. 9 Kanonnen, 26 vrachtwagens, 16 mortieren, 19 machinegeweren en anti-tankgeweren, 300 geweren en tommygeweren werden veroverd. Nog 200 Hitlerieten werden in deze sector gevangen genomen.

Aan het Noordwestelijke front raakten 4 onzer gevechtsvliegtuigen in gevecht met 8 Messerschmitts. De Sovjet-vliegers schoten 4 van hen neer en keerden veilig naar hun basis terug" (Londen, (AP) 12.1).

RESERVE BEWAREN.

De radio van Rome zeide in een bericht van de „Dienst aus Deutschland": „De meest stricte reserve moet worden bewaard betreffende de gevechten in Rusland. De Russen tonen nu hun grootste kracht" (Londen, (AP) 11.1).

STRIJDENDE FRANSEN BEZETTEN FEZZAN.

Het communiqué van Generaal Leclerqs Hoofdkwartier luidt als volgt: „De operaties in het Noorden van Fezzan (Libye) hebben gunstig voortgang. Wij maken snel voortgang met de militaire en administratieve organisatie van het gebied, dat bezet is door de Strijdende Franse troepen. Luitenant Kolonel Pierre Delange is benoemd tot militair Gouverneur van Fezzan (Londen, (AP) 11.1).

SLAGSCHIP „RICHELIEU" WORDT OPNIEUW UITGERUST.

Vice-Admiraal William Glassford, Hoofd van de Noordamerikaanse missie naar Dakar, zeide, dat het 35.000 ton grote Franse slagschip „Richelieu", hetwelk zich te Dakar bevindt, opnieuw zal worden uitgerust. De Admiraal zeide: „Binnen enkele maanden zal het een der beste schepen zijn, die vechten met de Geallieerde vloten" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 11.1).

ITALIAANS GENERAAL GESNEUVELD.

De radio van Rome deelde mede, dat de Italiaanse Luitenant Generaal Virgilio Manari in de strijd aan het Russisch front gedood is op 30 December. Manari had het bevel over een divisie van de Bersaglieri (Londen, (AP) 11.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

„Gisteren was er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten behalve patrouille-activiteiten. Er was een toeneming van de vijandelijke activiteit boven het gevechtsgebied en in gevechten, die ontstonden, vernietigden Geallieerde gevechtsvliegtuigen op zijn minst 5 vijandelijke vliegtuigen. Vele andere werden beschadigd. In de nacht van 10 op 11 Januari werden bombardements- en machinegeweeraanvallen gedaan op de weg tussen Tiropoli en Misurata. De haven van Sousse werd ook met succes gebombardeerd. Een transportschip werd opgeblazen. Een ME109, die poogde te onderscheppen, werd neergeschoten. Van de bovengenoemde operaties keerden 3 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 12.1).

CHINESE VLIEGTUIGEN DOEN AANVAL.

Het Centrale Chinese nieuwsagentschap deelde mede, dat formaties van Chinese vliegtuigen het Japanse vliegveld ten Westen van de rivier Hsiang in de provincie Hupeh aanvielen omstreeks het middaguur van Zondag. Zij bliezen gasoline-opslagplaatsen op, maakten militaire installaties met de grond gelijk, doodden vele vijandelijke manschappen en lieten branden achter, die op grote afstand konden worden waargenomen (Tsjungking, (AP) 11.1).

Het nieuws van vandaag.

Georgievsk, gisteren half omsingeld, bevindt zich heden in Russische handen, alsmede verschillende steden, die rondom dit belangrijke spoorweg-knooppunt liggen, zoals: Mineralnyi Vody, Pyatigorsk, Kislovodsk en Zheleznovodsk. De verovering van deze steden, die alle aan of nabij de spoorlijn liggen, welke van Bakoe naar Rostov loopt, toont aan dat de Sovjet-troepen onder bevel van Luitenant Generaal Maslennikov de spoorlijn volgen in de richting van Rostov. Men is nog wel ver van deze belangrijke rivierhaven af, maar toch ongeveer tweemaal zover van Bakoe als van Rostov (blz. 1).

Het is in deze opmars, dat de Russen de meeste voortgang maken. Langs de beneden-Don stuit men thans meer op Duitse weerstand, hetgeen wijst op de pogingen van de nazies om de corridor bij Rostov ten koste van alles open te houden. Zoveel als honderd tanks werden in een sector met de infanterie in een tegenaanval geworpen, evenwel zonder succes. Ook aan het Centrale front ten Zuid-Westen van Velikie Lukie zetten de Duitsers hun tegenaanvallen voort...... en lijden er hevige verliezen (blz. 1).

Aan het Westelijk front hebben de Royal Airforce haar zoveelste aanval op het Duitse Ruhrgebied. De aanval schijnt echter niet zo hevig en geconcentreerd te zijn geweest als die in de nacht van Zaterdag op Zondag werd uitgevoerd. Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart eindigt met de woorden: „One of our aircraft is missing".

Van het Middellandse Zeegebied wordt een aanval bij daglicht op Napels gemeld. Bizonderheden hiervan zijn nog niet bekend. Van Caïro wordt medegedeeld, dat de luchtactiviteit boven het gevechtsgebied in Libye gisteren iets groter was en dat ook de haven van Sousse werd aangevallen. Het leger van Montgomery heeft blijkbaar nog niet de opmars hervat naar Tripoli. Wel maken de Strijdende Fransen in het Zuiden van Libye snel voortgang. Het Hoofdkwartier van Generaal Leclerq meldt, dat Fezzan reeds bijna geheel onderworpen is en dat Luitenant Kolonel Pierre Delange is benoemd tot Militair Gouverneur voor het gebied (blz. 1).

Van Birma worden ook hevige gevechten gemeld tussen de Britse strijdkrachten en de Japanners aan weerszijden van de rivier Mayu. Het directe doel van de Britten is de verovering van Akyab (blz. 3).

Het heugelijke bericht komt uit Ottawa, dat Prins Bernhard er is aangekomen in verband met de aanstaande uitbreiding van het Prinselijk Gezin (blz. 2).

BEKENDMAKING VAN HET CHINESE HOOFDCOMMANDO.

De herovering van Sjantsjeng, het strategische centrum in het Zuidoostelijk deel van de provincie Honan, werd bekend gemaakt na een slag, waarin 600 Japanners gedood of gewond werden. Tegelijk gaf het communiqué toe, dat de Japanse strijdkrachten Losjan bezet hebben, op 88 kilometer ten Noord-Westen ervan in de campagne ten Noorden van Hankow. Gemeld wordt, dat de Chinese troepen op Donderdag den vijand meer dan 200 man deden verliezen ten Noord-Westen van Sinyang, een Japanse basis op 50 kilometer ten Westen van Losjan. Tevens werden de Japanse aanvallen teruggeslagen in een geregelde slag ten Noorden van Sinyang.

Verschillende duizenden Japanse manschappen, die verdeeld waren in verschillende colonnes, vielen de stellingen in het Noorden van de provincie Kiangsi aan (Tsjungking, (AP) 11.1)

TSJANG KAI SJEK BEDANKT.

Generalissimo Tsjang Kai Sjek telegrafeerde aan Roosevelt en Churchill om de „dankbaarheid van de Chinese Regering en het volk" tot uitdrukking te brengen over het tekenen van de verdragen, waarbij de Westelijke mogendheden afstand doen van ex-territoriale rechten in China. Hij zeide: „Dit moet een teken van bewijs zijn van de solidariteit, welke bestaat onder de Verenigde Landen, niet alleen met het oog op de oorlog, maar ook voor het winnen van de vrede" (Tsjungking, (AP) 11.1).

ONRUST IN HONGARIJE.

De Duitse radio gaf het bestaan toe van activiteiten tegen de Regering van Hongarije, de jongste deelgenoot van de As, met de bekendmaking, dat 78 personen te Klausnburg werden berecht. Het bericht uit Budapest, dat door het Transocean-nieuwsagentschap werd verstrekt, beschreef de gedaagden als „communisten (Londen, (AP) 11.1).

AANVALLEN OP DE FRANSE KUST.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Een eskader van Spitfires voerde heden vluchten uit van Duinkerken tot Abbeville. Andere vliegtuigen van het Gevechtscommando vielen spoorwegobjecten in het Noorden van Frankrijk aan. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 11.1).

AANVAL OP HET RUHRGEBIED.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Bommenwerperscommando objecten in het Ruhrgebied aan. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 12.1).

Het DNB zeide, dat de Royal Airforce „stoornis-aanvallen" deed op het Westen van Duitsland tijdens de afgelopen nacht (Londen, (AP) 12.1).

CHILEENSE AMBASSADEUR CONFEREERT MET WELLES.

De Chileense Ambassadeur Michels confereerde met Sumner Welles. Hij zeide naderhand tot verslaggevers, dat zij verschillende quaesties bespraken, die van belang zijn voor de Verenigde Staten en Chili. Hij onthulde evenwel geen bizonderheden (Washington, (AP) 11.1).

DE DUITSE REGERING WEIGERT.

De Duitse Regering weigerde de diplomatieke onschendbaarheid van den Duitsen marine-attaché in Argentinië Kapitein Dietrich Niebuhr op te heffen, waardoor hij ervoor wordt behoed te verschijnen voor de Rechtbank om te antwoorden op beschuldigingen van spionnage-activiteiten (Buenos Aires, (AP) 11.1).

GIRAUD NAAR ALGIERS TERUG.

De radio van Algiers deelde mede, dat Generaal Giraud Niamed bezocht op zijn inspectie-reis door de koloniën. Men verwacht dat hij spoedig in Algiers zal arriveren (Londen, (AP) 12.1).

De kerkvervolging in Sovjet-Rusland.

Geen stopzetting, maar slechts compromis.

Rapport „Religion in Soviet Russia" van Dr. Timasjeff geeft de feiten weer.

47% van Russische bevolking nog gelovig.

Magie, toverformules en bijgeloof nemen bij de jeugd de plaats van de verdreven godsdienst in.

Toekomstmogelijkheden van de godsdienst nog niet te voorzien, aldus Dr. Timasjeff.

Sedert Zijne Gelukzaligheid, de waarnemend Patriarch van Moskou, Sergije, aan Stalin heeft doen weten, dat hij „de van godswege gezalfde leider" van Rusland is, sedert Stalin gezegd heeft, dat „God President Roosevelt moge bijstaan", sedert een andere Gelukzaligheid, de metropoliet van Kiev, Nikolai, tezamen met Bolsjewiek No. 2, Andrei Zjdanof, in een commissie benoemd werd om de nazie-gruwelen te bestuderen, sedert de propaganda- en inlichtingenbureaux rondtoeteren, dat de grondwet [1], de vrijheid van godsdienst in Rusland waarborgt sedert de bewondering welke elk weldenkend mens koestert voor de onverwinbare kracht des Russischen volks heeft medegewerkt tot het verdoezelen van het onmiskenbare feit, dat er in Rusland, dit is $1/6$ van de oppervlakte der aarde, een godsdienstvervolging bestaat, — sedert dit alles zijn er boeken en artikelen geschreven, die al naar het standpunt van den schrijver de zaak van de godsdienst in de Sovjet-Unie toelichtten.

Zou men dit alles willen saamvatten, dan is het waarschijnlijk niet boud gesproken, wanneer wij dit als volgt doen: de algemene opinie is thans, dat het met godsdienstvervolging in Rusland nog zo erg niet is, en dat het communisme rijke beloften voor de toekomst in zich draagt.

Rusland heeft echter andere en betere waarden aan de wereld te bieden dan het communisme. Want sedert 1 Augustus 988 heeft het Russische volk zich ontwikkeld tot een van de meest godsdienstige volken van de Christenheid. Ging door een speling van het lot — en als gevolg van onhandige politiek — de Russische kerk al kort na haar stichting mede met het schisma van Constantinopel, de invloed van Rusland bleef ook daarna op West en Oost sterk, en was wat het laatste, het Oosten, betreft: leidinggevend. De wisselwerking tussen Rome en Kiev is innig geweest en hoewel de spheer in Rusland feller anti-rooms is dan onder de Kerstenianen **zal het toch naar algemeen gevoelen Rusland zijn vanwaar de band der onverdeelde kerk hersteld wordt.**

Het communisme is een dwangsysteem, dat in de steden van Rusland aftrek heeft gevonden, maar zeker niet daarbuiten. Elkeen, die Rusland kent, zal dit weten. Want het communisme leert, dat er slechts één realiteit bestaat, namelijk de materie, waarvan ook de menselijke samenleving slechts een verschijningsvorm is. Door een voortdurend conflict tussen de aanwezige krachten moet deze dan tenslotte uitlopen op de slot-synthese: de maatschappij zonder klassen. In deze doctrine is er voor een Godsidee geen plaats. Zij kent geen verschil tussen geest en stof, tussen ziel en lichaam. Dat er een voortleven na de dood bestaat, ontkent zij. **De vrijheid van den mens wordt door deze communistische leer daarom volkomen vernietigd. De mens heeft geen enkel recht meer, maar hij wordt gedegradeerd tot een rad in het raderwerk van de menselijke samenleving. Alleen deze samenleving heeft rechten, maar niet de mens.**

De strijd van het communisme tegen de godsdienst is dan ook zo oud als de communisten het heft in handen hebben. Uit het voorgaande blijkt ook duidelijk de verwantschap met het naziesysteem, een zusje van het communisme. Ook in landen, waar de nazies het heft in handen hebben, **heerst kerkvervolging** van de aanvang af. Het verschil tussen beide zou men het best kunnen weergeven in de woorden van het hoofd van de Communistische Jeugdbond, Michailov, die eens zeide, dat zowel de Sovjet- als de Naziestaat tegen de Christelijke ideologie gekant zijn en een gemeenschappelijken vijand hebben in de geestelijkheid, met name de katholieke als zijnde internationaal georganiseerd. „Ons verschil", aldus Michailov, „is hierin gelegen, dat wij, Communisten, de godsdienst vervolgen omdat hij tegen het historisch materialisme is, en de Nazies het doen uit racistische overwegingen."

Om het hoofd te bekoelen is het goed zich steeds de woorden van Hare Majesteit voor ogen te houden, nl. dat wij zij aan zij met de Russen vechten, dat wij bondgenoten zijn, doch dat het nooit of te nimmer ertoe moge komen, dat hun communistische opvattingen bij ons voet verwerven.

En dat het — ondanks alle propaganda — met de kerkvervolging in Rusland heel erg gesteld is, blijkt overduidelijk uit een boek van **Dr. N. S. Timasheff, Religion in Soviet Russia, documented report on conditions today** (uitgegeven door Sheed & Ward New York, $ 2).

De Heer Timasjeff is professor aan de Fordham-universiteit in New York, waar hij sociologie doceert. Voordien doceerde hij in Petrograd, vanwaar hij in 1921 moest vluchten.

Alvorens dit boek te introduceren is het goed iets uit de niet zo bekende Russische kerkgeschiedenis te releveren:

De kerstening van Rusland, begonnen met de massa-doop van het Russische volk in 988, was een gevolg van het huwelijk tussen St. Vladimir den Apostelgelijke met Prinses Olga van Constantinopel. Hieruit sproot ook voort, dat Rusland bij het Patriarchaat van Constantinopel kwam. Vanzelfsprekend volgde Rusland 66 jaar later de afscheiding van Constantinopel van Rome. Kiev was toen de voornaamste plaats en groeide uit tot „hoofdstad".

Staatkundige verwikkelingen, o.a. de verovering van de Westrussische staten en de Oekraïne door het Poolsch-Litause rijk in de 14e eeuw noopten de hoofdstad van Kiev naar Moskou te verplaatsen (1330). Toen Constantinopel in 1453 gevallen was, werd de Russische kerk, wier centrum met het staatscentrum verbonden was door een eveneens uit Constantinopel geërfd caesaropapisme, steeds zelfstandiger. Iwan III de Grote wordt als verzamelaar van de Russische staatjes de grondlegger van het grote Russische

[1] Artikel 124 van 1936 waarborgt „vrijheid van godsdienst en vrijheid van anti-godsdienst propaganda".

rijk en — door zijn huwelijk met Prinses Sophia, nicht van den laatsten Oostromeinsen keizer van Constantinopel — geestelijk erfgenaam van de Moeder der Steden, Constantinopel, het nieuwe of tweede Rome. Iwan noemt Moskou het Derde Rome. In 1589 neemt de metropoliet van Moskou ook de titel van Constantinopel over en wordt Patriarch.

Onder deze patriarchen bloeide de Russische kerk zeer op en vooral in de 17e eeuw was de invloed van Rome op de theologie van Rusland zo sterk, dat hij tot op heden te bespeuren is.

Een anderhalve eeuw later schaft Peter de Grote het patriarchaat af (1721) om zelf groter invloed te kunnen oefenen. Peter wordt in de orthodoxe kerk wat Jozef II later in de katholieke zou zijn: de vorst-koster. Aan het hoofd van de kerk kwam een Heilige Synode, waarin een procureur-generaal namens den tsaar zitting had. Hieruit ontwikkelde zich het idee, dat de tsaar Hoofd van de Russische kerk zou zijn, een mening die volkomen onjuist is, en misschien denkbaar is in Engeland, maar zeker niet in Rusland. Wel genoot de tsaar enkele nauwkeurig omschreven voorrechten, o.a. dat hij eenmaal in zijn leven, onder de kroningsmis, zelf de Heilige Gedaanten van het altaar mocht opnemen om te nuttigen, geen nieuwigheid, want anderen genoten dit voorrecht ook.

Was hij al geen hoofd, zijn invloed was sterk, vooral toen later onder Catharina II (een arme Duitse prinses Von Anhalt-Zerbst) alle kerkelijke goederen ten bate van de kroon gesaeculariseerd werden en de kerk het met een subsidie moest doen. Evenals elders was deze subsidie bedroevend laag. Op de opleiding van de geestelijken kon de staat invloed oefenen ongeveer in de trant als de vorige eeuw met het Leuvense Philosophicum het geval zou zijn geweest, hadde de Kerk zich hier niet tegen verzet.

De opleiding van de geestelijken was pover, hun stand laag. Door handen- en landarbeid moesten zij in hun onderhoud voorzien. De verering van den Rus voor den priester was en is in geheel Rusland — men kan gerust zeggen — zoals nergens anders ter wereld. Wat de Russen voor hun kerk geven, overtreft alles. Wie niet „Orthodox leeft" geldt niet voor beschaafd.

Door den procureur-generaal kon de kerk in een politiek instituut ontaarden, temeer daar men van geboorte geneigd was tot een caesaropapisme. De gevolgen die dit alles had voor niet-Orthodoxen laten wij thans buiten beschouwing.

Men herinnert zich, hoe alle Russen — behalve de bolsjeviki — zochten naar een modus vivendi met den Tsaar om te komen tot de stichting van een parlementaire monarchie in Rusland. Hieruit volgde de staatsgreep in St. Petersburg van 11 Maart 1917 onder leiding van Alexander Kerensky, welke het tsaristisch regiem omver wierp. De kerk koos hierin niet direct partij. Dit kwam haar ten bate, toen Kerensky het heft in handen had en haar steun van node. Toen Kerensky in Juli premier geworden was, kreeg de Russisch orthodoxe kerk verlof het in 1721 gesupprimeerde patriarchaat te herstellen, hetgeen op 24 Augustus 1917 plaats vond.

Tichon werd gekozen. Kerensky werd Premier in Juli 1917, dezelfde maand, waarin ook de eerste Rode révolte in St. Petersburg plaats vond. Deze Rode révoltes houden aan met materiaal, dat door Duitsland geleverd werd. Dagelijks hadden betogingen plaats tegen „de kapitalisten" en op 7 November 1917 valt Kerensky; hij weet te ontkomen naar Parijs en vandaar naar de Verenigde Staten, waar hij momenteel nog woont. Trotsky organiseert dan het Rode leger, en Lenin, onder wien de Rode revolutie van 7 November had plaats gevonden, wordt President van de Raad van Volkscommissarissen. Terstond begint de Russische kerk dan de gevolgen te ondervinden van haar nauwe verbondenheid met het reeds op 12 Maart 1917 onder Kerensky's druk gevallen tsaristisch regiem. Het is de hiermede aanvangende periode, welke in het boek van Dr. Timasjeff wordt behandeld.

Dr. Timasjeff geeft een voortreffelijk gedocumenteerd overzicht en verdeelt de kerkvervolging in drie étappen: 1922—'23, 1929—'30 en 1937—'38. Bij het begin van deze laatste verscheen Pius' des XIen „Divini Redemptoris" tegen het communisme.

De samenvattende conclusie van Dr. Timasjeff is, dat de kerkvervolging een mislukking is en hij illustreert dit op interessante wijze met een enorm aantal krantenberichten, die hij uit de Russische pers heeft vergaard. Zijn conclusie luidt, dat de ongodsdienstigheid in de steden inderdaad diep heeft ingevreten, met name onder de opgroeiende generatie, maar dat over het geheel 42—47% van het Russische volk (vooral op het land dus) nog gelovig is. Door het gebrek aan georganiseerd Kerkelijk leven beweegt dit geloof zich evenwel in een geheel individualistische richting, en wij weten allen uit Nederland wat de gevolgen zijn van onkerkelijk geloof.

Langzamerhand begint zelfs de Godlozenbond tot de overtuiging te komen, dat godsdienst toch iets is dat in het diepst des mensen leeft, want aan de hand van onderwijzersbladen betoogt Dr. Timasjeff dat er een ontstellende groei van bijgeloof en magie opleeft onder de intellectuele jeugd, het gebruik van toverformules voor examens e.d.

De oude methode, driemaal toegepast sedert 1917, is mislukt. Thans heeft men een nieuwe methode ingevoerd.

De oude tactiek welke faalde.

Dr. Timasjeff vat de oude methode als volgt samen:

1. **Geweld:** gevangenneming en terechtstelling van geestelijken en leken; sluiten van kerken;
2. **Ontredderen van kerkelijk leven:** inhouden van subsidies, bemoeilijken van contact tussen geestelijkheid; bevorderen tweespalt (o.a. de Levende Kerk); verbieden van liefdadige, culturele en sociale werkzaamheid door de kerk;
3. **Laster:** officiële laster omtrent geestelijken en leken;
4. **Opheffing godsdienstonderwijs:** in school en kerk;
5. **Organisatie van de anti-godsdienst propaganda:** in school en daarbuiten;
6. **Beletten van vrome gebruiken:** tegengaan van het „Orthodox leven" (zie boven).

Nimmer zijn al deze maatregelen gelijktijdig toegepast en thans is men ervan afgestapt, omdat bleek, dat deze methode meer weerstand opwekt dan succes heeft. Degenen, die zich meldden voor anti-godsdienst lezingen waren meestal niet capabel en stichtten daardoor meer kwaads dan goeds. In het aangezicht van de oorlog begon men te beseffen, dat een land zonder historie geen land is. **Om de door de Communisten verwaarloosde Russische geschiedenis, letterkunde en andere kunsten te kunnen doceren, was althans een beklemtoning van de historische belangrijkheid van Ruslands kerstening nodig.**

Want de Russische cultuur is geworteld in de godsdienst en wederopbouw van een cultureel besef, nodig om oorlogsbewustheid te telen, zonder godsdienst, bleek uitgesloten. Vrees voor herleving van de Katholieke Kerk in Rusland kwam daarbij. „Een kerk, welker hoofden in het land zijn, is altijd gemakkelijker in toom te houden dan een met het Hoofd erbuiten." Materiële hulp van de geallieerde landen zou nodig zijn, voorzagen heldere koppen.

De nieuwe godsdienst-politiek.

Daarom werd een nieuwe godsdienst-politiek ontworpen. **„De strijd tegen de godsdienst werd niet opgegeven, maar hij heeft slechts andere vorm, nl. die van een compromis, aangenomen"**, aldus Timasjeff, op vier plaatsen in zijn boek, dat op de voorlaatste bladzijde nogeens beklemtoont: „The New Religious Policy is merely a compromise, reluctantly accepted for compelling reasons, and contrary to the convictions of the government."

Deze nieuwe godsdienst-politiek zou men aan de hand van Timasjeffs rapport als volgt kunnen samenvatten:

1. De anti-godsdienst campagne in de pers hield op;
2. Directe vervolging hield op;
3. Men hield op verder te gaan met het sluiten van kerken;
4. Openbare belediging van de godsdienstgevoelens werd verboden;
5. Het bespottelijk maken van Christelijke kinderen op school hield op;
6. Het Christendom moest gerespecteerd worden naar zijn historische waarde;
7. De aanmaak van devotie-materiaal werd in beperkte mate toegestaan;
8. De Zondag werd hersteld;
9. „Bezboznik" en „Antireligioznik" hielden op te verschijnen.

Nog steeds vervolging.

Maar dat de vervolging niet heeft opgehouden zou men kunnen samenvatten uit een soortgelijke reeks als de bovenstaande, eveneens te putten uit de lezing van Dr. Timasjeffs boek:

1. Er is geen godsdienstige pers toegestaan;
2. De Bijbel wordt niet herdrukt;
3. Propaganda voor de godsdienst in het openbaar is verboden;
4. Godsdienstonderricht mag uitsluitend door ouders aan eigen kinderen worden gegeven en niet in het openbaar;
5. Zondagsschool, Bijbelklassen e.d. blijven verboden;
6. Vergoeding voor begane vernietigingen van vroeger werd niet gegeven;
7. De wettelijke positie van de parochies en bisdommen is zoals die in 1918 was, d.w.z. zij worden geduld;
8. Bijeenkomst van een nationale kerkvergadering blijft verboden;
9. De gesloten kerken zijn niet heropend;
10. De anti-godsdienst musea blijven open;
11. Het onderricht in ongodsdienstigheid blijft bestaan;
12. In concentratiekampen opgesloten bisschoppen en priesters zijn niet vrijgelaten; verbannenen mochten niet terugkeren;
13. De Communistische Jeugdbond blijft gepropageerd worden. In 1939 had deze 2.292.000 leden; in 1939 2.983.000 en in 1941 3.450.000;
14. Godsdienstige scholen, seminariën e.d. blijven gesloten;
15. Kerkbezoek blijkt een hinderpaal voor het bekleden van ambten;
16. **Een Patriarch van de Russisch Orthodoxe kerk mag niet gekozen worden;**
17. **Wat de Rooms-Katholieke kerk** betreft, **volgens Timasjeff zijn er minder dan een dozijn katholieke priesters** in Rusland werkzaam en zuchten er honderden in het gevang; uit een rapport van latere datum, November 1942, kunnen wij hieraan toevoegen, dat Père Joseph Ledit S.J., vroeger hoofd van de Katholieke Anti-Communistische Centrale in Rome en thans in Québec, Canada, meldde, dat er tussen de 181 en 231 katholieke priesters in Rusland zijn; hierbij zijn inbegrepen een 110 à 150 van het Aartsbisdom Mohilev en Saratox, reeds gewijd voor de revolutie van November 1917, en thans allen in het gevang of in een werkkamp opgesloten, voorts 70 katholieke Poolse priesters, die sedert 1939—'40 naar de Sovjet-Unie werden gedeporteerd en sedert de Pools-Russische alliantie (bien étonnés..,...) werkzaam in het Poolse leger in Rusland; de enige door de Sovjet-Unie erkende katholieke priester is, zoals bekend, Pater Leopold Braun A.A., sedert 1938 rector van de kerk St. Louis de France in Moskou; Pater Florent O.P. te Leningrad, die eveneens door de Sovjet-Unie was erkend, is gedood bij een van de bombardementen van Leningrad in het begin des krijgs; een katholiek bisschop is sedert Bisschop Amoudru O.P. in 1914 het keizerlijke Rusland verliet, niet meer — officieel althans — daar geweest, Pater Florent O.P. kreeg een verblijfsvergunning als opvolger van Bisschop Amoudru. Namens den Paus hebben enige Jezuïeten in de afgelopen jaren van tijd tot tijd bezoeken gebracht aan Rusland als voorbereiding voor een professoraat aan het Oosters Instituut en het Russicum in Rome.

Wij herhalen het: vol bewondering zien wij op de ontzagwekkende praestaties van het Russische leger. Strijden wij echter hand in hand tegen één vijand, onze alliantie is zoals die van het oude Israël met omringende volken: wij blijven onszelf. Het communisme, het materialisme zal nimmer het onze zijn. Is het al huiveringwekkend, dat toen Pius XII zijn eerste encycliek „Summi Pontificatus" afkondigde, deze slechts in twee landen verboden werd (Duitsland & Rusland), ook de bovenstaande feiten van kerkvervolging vervullen ons met angst.

De Entente Internationale Anti-Communist publiceerde eens de lijst van Stalins slachtoffers: 50 bisschoppen, 4860 priesters, 7824 hoogleraren, 8920 doctores, 65.000 politie-dienaren, 45.940 leger- en vlootmensen, 360.000 soldaten, 48.000 landbouw-agenten, 892.000 arbeiders, 9.600.000 boeren, 120.600 regeringsambtenaren.

Wij laten ons niet van de wijs brengen door het geroep van Here, Here uit het godloze regeringsapparaat van het Heilige Rusland, dat in Oost-Europa eenzelfde rol speelde als Frankrijk in het Westen. Twee landen, die tijdelijk in hun cultuurfunctie tot staan gebracht werden: Frankrijk door een inwendige verwording, Rusland door een uitwendige als komende van een beperkte groep, die het voor het zeggen heeft.

Het is de grootste minnaar van Rusland der laatste eeuwen, Pius XI, geweest, die ons waarschuwde tegen het communisme. Het is onze geëerbiedigde Koningin, die reeds terstond na onze alliantie met de Sovjet-Unie in het openbaar Haar en daardoor ook onze houding bepaalde ten opzichte van Rusland:

„Wij zullen strijden naast de bevolking van Sovjet-Rusland. Wij zullen dit doen, trouw blijvende aan onze gevoelens, onze beginselen en ons ingenomen standpunt van het bolsjewisme. Want wij weten, dat wij de beginselen **en de practijken van het bolsjewisme volstrekt afwijzen."**

ROND PRINS(ES)...

Onder deze rubriek zullen wij van heden af de berichten en biezonderheden plaatsen, wachtende aankomst van een nieuwen telg in het Oranje-Huis, die voor de eerste maal in de geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden het levenslicht zal aanschouwen op ex-territoriale grond, in vreemde omgeving, op het Westelijk Halfrond, temidden van een vreemd doch bevriend volk.

Hoe gaarne wij de komende gebeurtenis van meer nabij — met name op Curaçao — hadden willen meemaken en onze kolommen hadden willen vullen met uitgebreide biezonderheden over de voorbereidingen, dit is niet mogelijk gebleken. Het heeft niet mogen zijn, dat in ons Staatsdeel, hetwelk tot nu toe is vrijgebleven en hopelijk voor altijd vrij zal blijven van vijandige overheersing, de geboortegrond zou liggen van Hem of Haar, die in de toekomst zulk een grote plaats zal innemen in het hart van ons volk. Maar onze vreugde zal daarom niet minder groot zijn, indien alles wel slage en het Prinselijk Gezin worde verrijkt met een nieuwe loot.

Wij mogen beginnen met het uitermate opwekkende bericht, dat Zijne Koninlijke Hoogheid, Prins Bernhard der Nederlanden, per vliegtuig in Canada is aangekomen uit Groot Britannië om in de omgeving van Zijn Gade te zijn, wanneer Hun Derde Kind verwacht tegen het einde van deze maand, ter wereld zal komen.

DE VIERING VAN DE BLIJDE GEBEURTENIS.

Het Comité tot viering van de te verwachten blijde gebeurtenis in het Huis van Oranje heeft, na rijp beraad, beloten zijn oorspronkelijke plan om een zwembad voor de jeugd te doen bouwen, op te geven voor een ander plan. Het geld dat bijeen zal worden gebracht zal besteed worden voor een grote zending van voedingsmiddelen naar Nederland. Dit is ongetwijfeld een prachtig doel, dat zeker ook geheel de goedkeuring van de aanstaande jonge moeder zal wegdragen. Dat dit doel bij de bevolking van Curaçao weerklank zal vinden is aan geen twijfel onderhevig en zeker zal daarvan blijk worden gegeven door vele goede gaven op de lijsten van het Damescomité dat reeds druk in de weer is. Het programma der feestelijkheden is nu definitief vastgesteld en naar het zich laat aanzien, zal het bij de bevolking van Curaçao wel zeer in de smaak vallen. In de loop van de week zal mededeling van het volledige programma worden gedaan. Het zal een onvergetelijke dag worden.

Onder al het vele dat op het program staat neemt de sport een belangrijke plaats in. Een speciale commissie, zal de regeling daarvan op zich nemen. Zij bestaat uit de heren: H. C. J Nieuwenhoff jr., D. L. Caprlles, E. Dankmeijer, A. B. Fraay, Mr. L. A. L. Weeber en J. van Werkhoven. Uiteraard zal de stad fraai en feestelijk worden versierd en ook daarvoor is een speciale commissie in het leven geroepen die bestaat uit de heren P. A. Stuyvenberg, J. N. H. Butot, W. van Bergeyk, L. de Hoop en ter Veen.

COMITE'S VOOR DE VIERING DER PRINSELIJKE BLIJDE GEBEURTENIS.

In verband met de aanstaande heugelijke gebeurtenis in het Koninklijk Huis, zijn de volgende comitees samengesteld.

Het Ere-comité (Oranje rozet) wordt gevormd door: I. Wagemaker, Ds. G. E. Alers, Dr. J. R. Arends, Th. M. M. Bartel, A. Bronkhuyzen, John G. Eman, Dr. W. L. Harmsen, F. J. E. Krips, L. C. Kwartsz, J. Pauw, A. M. Schutte, L. G. Smith.

Het Werk-comité (Oranje, Rood-Wit-Blauw rozet) bestaat uit: I. Wagemaker, Ere-voorzitter; L. J. M. Henriquez, voorzitter; J. Beyderwellen, ondervoorzitter; R. R. da Costa Gomez, secretaris; G. M. Eman, penningmeester; Frère Alfonse, C. R. Arends, A. van As, Dr. A. F. Dussenbroek, Th. A. J. van Erp, H. A. Hessling, J. K. Z. Lampe, R. Lens, C. C. G. Philipszoon, G. H. van der Spek, L. Stolk, S. Vieyra, J. Wervers.

De Noordamerikaanse Begroting.

President Roosevelt legde het Noordamerikaanse Congres een oorlogsbegroting voor van 100 milliard dollar om de dag der overwinning nader te brengen en stelde voor — om dit record-bedrag te helpen opbrengen — nog 16 milliard te innen aan nieuwe belastingen of verplichte beleggingen.

Alles tezamen schatte Roosevelt de Regeringsuitgaven voor het belastingjaar, dat op 1 Juli ingaat, op 109 milliard dollar, en zeide hij tot het wetgevend lichaam: „De begroting vertewoordigt het grootste program voor de oorlogvoering."

Het nieuwe belastingprogram, dat hij voorstelde, omvatte de grens van 25.000 dollar per jaar voor het inkomen van elkeen na betaling van belastingen, ongeacht de bron zijner inkomsten.

Het begrotings-ontwerp, dat de uitgaven schat voor 12 maanden te beginnen op 1 Juli, heeft niet alleen alles tot op heden in de geschiedenis in de schaduw gesteld, doch omvatte meer dan de jaarlijkse uitgaven van alle andere oorlogvoerende mogendheden van beide zijden tezamen. Zij is bijna driemaal zoveel van wat Duitsland verbruikt, viermaal van wat Engeland verbruikt en veertienmaal de uitgaven van Japan.

Roosevelt schatte de kosten van de oorlog voor de Verenigde Staten in het lopende jaar op ongeveer 77 milliard dollar. Voeg hierbij nog de 19 milliard dollar, die zijn uitgegeven tussen Pearl Harbor en het begin van dit belastingjaar en de Noordamerikaanse oorlogsrekening tussen 7 December 1941 en 30 Juni 1944 zal 196 milliard dollar bedragen, precies een milliard minder dan al het geld, dat door de schatkist uitgegeven is sedert de dag, dat George Washington in 1789 beëdigd werd tot de Japs ongeveer een jaar geleden aanvielen.

Roosevelt zeide: „Sommige mensen denken misschien, dat een dergelijk program fantastisch is. Indien de mankracht en de hulpbronnen van het land geheel ten gebruike worden gesteld ben ik er zeker van dat dit program kan worden bereikt, doch het verlangt de volledige erkenning van de vereisten voor een algehele oorlogvoering door allen — bestuur, arbeiders, boeren verbruikers en landsknechten — ongeacht de partij waartoe zij behoren."

Roosevelt zette zijn financiële schattingen niet om in aantallen vliegtuigen, tanks en schepen en zeide, dat, door dit te doen, hij den vijand slechts zou helpen. Hij gaf echter de volgende specificatie van het algemene oorlogsprogram: Belastingjaar 1942—1943 en belastingjaar 1943—1944; respectievelijk:

Ammunitie (vliegtuigen, schepen, kanonnen etc.) 43 milliard dollar, 66 milliard dollar;

Betaalstaat, reizen etc.: 15 milliard dollar, 21 milliard dollar;

Fabrieksbouw: 6 milliard dollar, 2 milliard dollar;

Kampen- en andere bouw: 8 milliard dollar, 5 milliard dollar;

Steunverlening, voedsel en diversen: 5 milliard dollar, 5 milliard dollar;

Totaal: 77 milliard dollar, 100 milliard dollar.

Er de nadruk op leggende, dat deze cijfers wapenen betekenden en geen geldstukken, en dat de as niet door geld zou kunnen worden overwonnen, waarschuwde de President: „De overwinning kan niet worden gekocht met welk geldbedrag dan ook, hoe groot het ook zij; de overwinning, wordt behaald door het bloed der soldaten, het zweet der werkende mannen en vrouwen en het offer van allen."

Aan de boeren wees de President de taak toe om de Verenigde Volken te voeden, omdat „voedsel het voornaamste wapen van de oorlog is." In verband hiermede bestemde Roosevelt 837 millioen dollar voor steun aan de boeren, waaronder zulke dingen behoren [illegible] omzetten van landbouwland [illegible]-voedsel tot land voor het verbouwen van noodzakelijke voedselartikelen.

Roosevelt zeide, dat hij zowel als de Begrotings-directeur Harold Smith er de voorkeur aan gegeven om een duidelijker belastingprogram voor te leggen, doch dat de noodzaak om met het Congres te consulteren hem dwong om zich te beperken tot de verklaring in het begrotings-ontwerp: „Ik geloof, dat wij ernaar moeten streven niet minder dan 16 milliard dollar meer te innen door belastingen, leningen of beide in het belastingjaar 1943—1944."

Hij zeide, dat deze som zou worden gevoegd bij de 33.081.245.000 dollar aan netto inkomsten, die door het Departement van Financiën verwacht worden van de bestaande wetten en dat deze voldoende zouden opbrengen om de helft van de verwachte uitgaven te dekken.

Op een persconferentie zeide de President evenwel, dat een van zijn persoonlijke doeleinden was de grens van 25.000 dollar voor inkomsten na betaling van belastingen. Hij zeide niet te kunnen begrijpen waarom in oorlogstijd iemand meer dan zulk een inkomen moet hebben.

Roosevelt zeide, dat de staatsschuld, welke thans 112 milliard is, zal stijgen tot ongeveer 210 milliard tegen 30 Juni 1944, waardoor een herziening van de huidige grens 125 milliard vereist zal zijn. Hij zeide: „Zulk een schuld kan en zal worden betaald. De natie kan het betalen."

Hieraan voegde hij toe, dat het ook wil zeggen, dat „belastingen waarschijnlijk nooit meer zullen dalen tot haar vóór-oorlogs peil."

Nog meer dan in zijn boodschap van de vorige week over de Staat van de Unie aan het Congres deed de President een beroep op de politieke eenheid in de boodschap van heden. Hij zeide: „Ik heb gelezen van dit blok en dat blok, welke bestonden in vroegere Congressen. Moge dit Congres zich beperken tot één blok: een nationaal blok."

Roosevelt maakte het duidelijk, dat zijn bedoeling bij het opstellen van de begroting was om de gehele productie van fabrieken en boerderijen van het land op te kopen en voldoende over te laten voor de essentiële burgerlijke behoeften. Hij merkte op, dat „nieuwe inspanningen nodig zijn" om zelfs de kleinste fabrieken en zakenhuizen van het land te gebruiken in de oorlogsinspanning.

Voor den gewonen burger zal volgens berekening van den President een „gemiddelde van ongeveer 500 dollar waarde aan goederen en diensten gedurende het jaar" overblijven. Dit is een gemiddelde reductie van bijna 25% in het burgerlijke verbruik beneden het record-peil van het kalender-jaar 1941.

Roosevelt zeide: „Voor het kalenderjaar 1943 zullen ongeveer 6 millioen mensen meer nodig zijn boven de huidige vereisten voor de militaire diensten en de oorlogsproductie. Dit aantal kan worden verkregen door van minder belangrijk werk over te schakelen en door dwang mensen tot werken te brengen, die tot voor kort nog geen betrekking hadden gezocht. Een energiek optreden is nodig om ons reserve van vrouwen en jonge mensen te mobiliseren en te oefenen, de overdracht van werkers naar essentiële industrieën op te voeren en het schadelijke overlopen en verhuizen van werkers in de essentiële industrieën te verminderen.

De strijdkrachten alleen zullen 9.700.000 man tegen het eind van dit jaar nodig hebben en de begroting van Roosevelt wenst voldoende wapenen om hen allen uit te rusten.

In zijn lijst van dingen, die de burgers wel of niet zullen hebben, legde de President ook de verklaring af, dat het geld is wat zij het volgende jaar het meeste zullen hebben. Hij rekende uit, dat het nationale inkomen dit belastingjaar 135 milliard dollar zal bedragen en het volgend jaar 145 milliard dollar, vergeleken bij de 70 milliard vóór Pearl Harbor en 40 milliard dollar bij het diepste punt van de depressie.

In een uitlegging van de extra-belastingen en beleggingen, welke hij voorstelde, zeide de President, dat deze ook ten doel hebben wat van deze overvloedige koopkracht te bevelen. Hierbij merkte Roosevelt op: „Onder oorlogstoestanden vermeerdert een stijging in winsten, lonen en landbouw-inkomsten ongelukkigerwijze niet de voorraad goederen voor burgerlijk verbruik; het noodt slechts tot het opvoeren van prijzen voor schaarse artikelen" (Washington, (AP) 11.1).

Nederland.

DE BEGRAFENIS VAN PANGERAN RADEN ADIPATI ARIO SOEJONO.

Voorafgegaan door Indonesische mannen die rouwgebeden prevelden, werd de lijkkist waarin het stoffelijk overschot van wijlen minister Soejono rustte, langzaam naar het graf op het Moslem-gedeelte van de Wokingbegraafplaats te Londen, gedragen.

Op de kist lag een krans van H.M. de Koningin, en het Indonesische symbool: de gouden song-song. Anderen droegen op fluwelen kussens verschillende symbolen van Soejono's hoge positie, zoals zijn hoofddoek en zijn kris. De kist werd door Indonesische leden der Koninklijke Nederlandse Marine gedragen. Onmiddellijk daarop volgde de Iman, het hoofd der Muzelmannen in Engeland, alsmede Minister Jhr. Michiels van Verduynen, die de Koningin vertegenwoordigde; Generaal-majoor Hendrik J. Phaff voor Prins Bernhard en minister - president Pieter Sj. Gerbrandy. Vervolgens leden van het corps diplomatique, hoge officieren van landmacht en marine, ambtenaren en vertegenwoordigende deputaties van Indonesiërs en Nederlanders. De stoet werd gesloten door een detachement van de Prinses Irene-Brigade. Gebeden werden gezegd, onder leiding van den Iman en rozenblaren werden op de kist gestrooid. De adat verbiedt het houden van toespraken. Het was een ontroerende plechtigheid.

ONZE HELDEN.

Voor de eerste maal in de Nederlandse Maritieme geschiedenis heeft de Koningin aan een matroos de Koninklijke militaire Willemsorde uitgereikt; een 23 jarige jongeman die diende op H.Ms Piet Hein, welke verloren ging in de Straat van Lombok in Februari 1942. De Koningin prees den heldhaftigen matroos en zeide bovendien dat de Piet Hein een roemrijke bladzijde heeft geschreven in het boek der Koninklijke Nederlandse Marine. Tezelfder gelegenheid kregen zeven andere matrozen van de Piet Hein het bronzen oorlogskruis.

VAN MOOK OVER INDIE.

Dr. Hubertus J. van Mook heeft het in een onderhoud met Amerikaanse journalisten over Nederlands Oost Indië gehad. Hij vertelde dat volgens de laatst ontvangen rapporten de Japanners steeds impopulairder worden. Toen een journalist vroeg: „Denkt u dat Nederlands Oost-Indië nog dit jaar bevrijd zal worden" antwoordde de minister: „Dat is een zaak die alleen militairen moeten beantwoorden; maar ik hoop stellig dat wij tenminste dit jaar een gedeelte zullen terugkrijgen.

Over Frans Guyana zeide Dr. Hubertus J. Mook dat de toestand daar niet pleizierig is: „de voedselsituatie is er niet gunstig, maar die wordt beter, wij zenden hun voedsel". Op de vraag hoe lang het zou duren eer Japan officieel verslagen zal zijn, luidde het antwoord: „heel lang; maar zelfs al is Japan officieel verslagen dan nog valt het te bezien of de Japanners niet in kleine groepen zullen blijven doorvechten. De Japanners trekken lang niet zoveel voordeel uit Nederlands-Indië als zij hadden gehoopt. Bovendien hebben zij niet voldoende benzine en scheepsruimte. Wij moeten den Japanners zo min mogelijk tijd gunnen".

ONRUST DOOR EVACUATIE.

Ook onder een deel der landbouwende bevolking van Nederland heerst ernstige onrust over de steeds toenemende evacuatie-maatregelen der Duitsers. Boeren, die gevestigd zijn aan de oevers der riviermondingen moeten nu ook al verdwijnen met roerende have en goed. De mensen maken zich bovendien zeer ongerust over de toekomst van hun vee, dat zij het wel mogen meenemen, doch waarvoor uiteraard de voedseltoestand nog weer veel hachelijker zal gaan worden. En wat er van het geëvacueerde, aan zijn lot overgelaten, land moet worden, weet niemand. Een bericht in de „Telegraaf" van 29 December meldt dat het gehele Gemeentelijke Museum in Den Haag moet worden geëvacueerd. De gehele inhoud zal voorlopig in het Paleis Noordeinde worden opgeslagen.

IJMUIDEN JUICHTE.

Spitfires en Noordamerikaanse ventura-bommenwerpers deden een aanval op de hoogovens en staal-fabrieken bij IJmuiden.

Grote vlammen sloegen op uit de fabrieken en de ovens. Een der vliegers vertelde dat men boven een voetbalveld kwam, waar juist een drukbezochte wedstrijd aan de gang was. De wedstrijd werd gestaakt en een daverend gejuich van spelers en toeschouwers begroette de laag over het veld vliegende vliegers.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Onlangs werd op de zwarte markt te Roermond vier en een half pond echte koffie verkocht voor tweehonderd en zeventig gulden.

— „De Storm" waarschuwt Musserts S.S.-Mannen dat zij ook in burger hun insignes moeten dragen „ook al wordt het leven daardoor niet gemakkelijker".

— Een bericht uit Stockholm doet weten dat Hitlers nieuwe „ersatz" leger zal zijn samengesteld uit 2.000.000 man; het Nederlandse deel daarvan zal — door gedwongen dienstplicht — ongeveer een kwart millioen bedragen. Het commando zou berusten bij generaal Fromm.

— Vice-admiraal Coenraad E. L. Helfrich is op de terugweg naar zijn hoofdkwartier in Colombo; via Londen.

— Een jonge Nederlandse moeder biedt, per advertentie in de krant, een wollen badcostuum aan in ruil voor luiers. Zulke advertenties zijn thans schering en inslag.

— C. van Geelkerken, N.S.B.'er nummer twee, schrijft in het „Nationale Dagblad": „het Nederlandse volk is diep in slaap, maar wanneer het om sabotage gaat is het klaar wakker". Een mooi compliment.

— Er wordt in Nederland een nieuw voedingsmiddel op de markt gebracht: bouillon van mosselen.

— „Volk en Vaderland" klaagt dat de politie-salarissen in Nederland „schandalig laag" zijn.

— Drie Britse vliegers hebben het Distinguished Service Cross ontvangen in verband met de aanval op de Philips-fabrieken te Eindhoven.

— De Demer — Eindhovens tweede winkelstraat — is door de luchtaanval geheel verwoest. De Rechtestraat is vrijwel onaangetast gebleven.

— Tot plaatsvervangende leden van de „Buitengewone Raad voor de Scheepvaart" te Londen zijn — tot 31 December 1943 — benoemd: luitenant ter zee 1ste klasse M. Schoo en oudkapitein ter koopvaardij K. E. Dik.

— In Amsterdam zijn van 24 September tot 27 October niet minder dan twintig zelfmoorden gepleegd.

BUITENLAND.

DUITSE MARINE - ATTACHE SCHULDIG BEVONDEN.

Bronnen, die in nauw contact staan met het Argentijnse Departement van Buitenlandse Zaken, verklaarden, dat de Argentijnse Regering van plan is den Duitsen marine-attaché Kapitein Dietrich Niebuhr te verklaren tot „persona non grata" als gevolg van de weigering zijner regering om hem uit te leveren ter berechting door het Hoge Gerechtshof op beschuldiging van spionnage.

Ruiz Guiñazú zal naar verwachting de beslissing van de Argentijnse Regering bekend maken in een speciaal communiqué, dat later zal worden uitgegeven. Ingelichte personen zeiden, dat het zeker was, dat aan den marine-attaché zijn paspoort zal worden uitgereikt als teken, dat hij ongewenst is.

Hij zou een vrijgeleide van de Britse en Noordamerikaanse Regeringen nodig hebben om naar Berlijn te reizen.

De text van de Duitse verklaring werd niet gepubliceerd, doch het Departement van Buitenlandse Zaken deelde aan het Hoge Gerechtshof, hetwelk het enige College is dat recht mag spreken over diplomaten, mede, dat de Duitse Zaakgelastigde Erich Meynen heeft gezegd, dat zijn regering weigerde machtiging te geven tot de berechting van Niebuhr (Buenos Aires, (AP) 11.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

Het Noordamerikaanse Departement van Marine gaf het volgende communiqué uit:

„**Stille Zuidzee** (alle data zijn Oosterlengte):

Op 10 Januari legden de Noordamerikaanse strijdkrachten op het eiland Guadalcanal een gordijnvuur met de artillerie op de Japanse stellingen. Dauntless-duikbommenwerpers (Douglas SBD) en Airacobra-gevechtsvliegtuigen (Bell P-39) droegen bij aan het artillerie-vuur door de vijandelijke gebieden te bombarderen en te beschieten. Na de beschieting en het bombardement maakten de Noordamerikaanse grondstrijdkrachten enige voortgang in vijandelijk gebied. De vijandelijke weerstand tegen de voortgang was zwak" (Washington, (AP) 11.1).

How to live in the tropics.

door

VIRGINIA LLOYD HUNT.

Boeken en handleidingen over hoe men zich in de tropen moet gedragen om gezond te blijven, zijn er bij de vleet. Het ons ter bespreking toegezonden en in de aanhef vermelde boek (uitgegeven door Harcourt, Brace & Comp., New York), dat wij ook al hier en daar in een plaatselijke boekhandel hebben aangetroffen, introduceren wij gaarne. In een kleine 200 bladzijden geeft het veel omtrent de reis-erheen, klimaten, dagindeling, eerste hulp e.d.

Op het eerste gezicht maakt het boek dus wel de indruk geen uitzondering op de regel te zijn, maar zet men zich ertoe het boek door te nemen, dan moet men toegeven, dat er toch ontzettend veel in staat.

Regels omtrent het koken van alle melk, gepasteurizeerd of niet, zijn ook voor onze Curaçaose Tropen van belang. Dat er voedselkundig tussen koeen geitenmelk geen verschil is, zal niet ieder weten. Een goed advies is alcoholische dranken uitsluitend na zonsondergang te gebruiken, hetgeen zowel om lichaam, uw humeur als uw geest ten goede zal komen. De behandeling van regenbakken tegen infectieverspreiding is iets, dat thans hier heel actueel is geworden. De waarschuwingen tegen de vieze vliegen zijn een naklank op onze Openbare Gezondheidsdienst, die er terecht ook al op hamert: slaat ze dood, overal, altijd. Als ergens staat, dat men opvouwbare „closets" voor ... zijn kleren moet medenemen naar afgelegen tropische streken, weet men zeker, dat het boek niet in het Engels, maar in het Noordamerikaans geschreven is, waar de grappigste woorden zo gans verschillende betekenis hebben.

Vroeg opstaan (± 5.30 — 6 uur) is het best, vervolgens wat gymnastiek en 's avonds vroeg erin (± 22 uur) maakt de nachtrust 8 uren lang, welke tijd nog vermeerderd moet worden met een uur („of desnoods iets minder") siesta. Op Curaçao weet men het weer beter en ofschoon niet alleen alle medici het zeggen, maar ook de gehele natuur laat zien, dat enige rust na elke maaltijd goed is, blijven Gouvernement en grote instellingen zich benadelen, want de werkpraestaties van een uitgerust hebbende bedragen nog geen 50% van zijn vermogen.

Wandelsport is in de tropen de aangewezen lichaamsbeweging; eventueel „vermond als golf" meent de schrijfster.

Om sociaal fit te blijven heeft de schrijfster ook handige raadgevingen neergeschreven, alsook wat te doen tegen eentonigheid: het elke dag zien van en praten met dezelfde mensen.

Erg gekant is de schrijfster — terecht — tegen dat slag mensen, dat zich verwaardigd boven de rest te staan, ook al leeft men temidden van heel ontwikkelde volken. Te beginnen die mensen van het land te leren kennen is het begin van het slagen bij zijn tropische loopbaan.

IJskoude dranken helpen geen zier tegen dorst, zijn slechts tijdelijk verkwikkend voor de mond. Dranken met ijsblokjes erin geserveerd zijn bovendien ongezond.

Handige lijsten over voedsel, ziekten, verpleging en van bezigheden („hobbies") maken dit boek tot een goede gids voor velen, die op de Curaçaose eilanden een aanstoot zijn voor anderen en een last voor zichzelf.

Wat ons gebiedsdeel betreft werd medewerking verleend door Dr. Hermann Sandvoss, vroeger werkzaam op de medische afdeling van de Lago op Aruba.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Cairo:** Een communiqué deelt mede, dat Napels gisteren bij daglicht is gebombardeerd.

— **New Delhi:** Het gezamenlijke communiqué deelt mede, dat in het Arakan-district de gevechten voortduren op het Mayu-schiereiland waar de vijand krachtig weerstand biedt. Geen belangrijke veranderingen vonden plaats in het gebied van Rathedaung.

Gisteren vielen gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers verschillende vijandelijke objecten in verschillende delen van Birma aan. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

— **New York:** De Britse radio zeide, dat volgens verklaring van Generaal Giraud het aantal Duitse troepen, dat naar Tunis werd gezonden om Rommels leger te redden, thans 70.000 bedraagt, doch dat Rommel nog in een „gevaarlijke positie" verkeert.

— **Melbourne:** Een officiële verklaring deelde mede, dat het Nederlands Oostindische leger 159 officieren en manschappen verloor — Nederlanders en Indonesiërs — in gevechten op de eilanden, welke ten Noorden van Australië liggen gedurende de tweede helft van 1942. De meeste verliezen vonden plaats bij guerrilla-operaties op verscheidene eilanden. Hieraan werd toegevoegd, dat bij een gevecht de Japanners 200 doden op het slagveld lieten, terwijl de Nederlanders slechts 6 man verloren.

— **Londen:** Goering, die reeds de meeste medailles heeft, welke door Duitsland en Asgenoten kunnen worden geschonken, kreeg er een nieuwe bij op zijn 50ste jaardag. Hongarije gaf hem het Grootkruis van de Orde van Verdienste. Rosenberg, Rijksminister voor de Duitse bezette districten in het Oosten, werd ook 50 jaar oud.

— **Moskou:** De Russen maakten bekend, dat het Rode leger, geleid door kozakken, zich triomfantelijk een weg baant in het gebied van de rivier Kuban in de Westelijke Caucasus tussen de bergen en de rivier Don. Rode Ster verklaarde, dat men is binnengedrongen in het Kuban-gebied nadat de Caucasische provincies Noord-Osetie en Kabardino zijn gezuiverd van Duitsers in het Russische winter-offensief.

Pastoor Exlers Kerk viert feest.

De jongste stadskerk bestaat 25 jaar.

Morgen zet het feest in. Een van de drie stadsparochies, de jongste, zal 25 jaren bestaan. De koepels van de torens der Heilige Familie in de stadswijk San Mateo zullen door de zonneglans in stralender tooi gezet worden dan dit anders reeds het geval is. En nog meer mensen dan anders reeds het geval is zullen opzien naar de kerk, die niet ten onrechte een van de fraaiste kerken van ons gehele staatsdeel wordt genoemd. Door de ruime gangen zullen de gelovigen trekken, in de banken zullen zij bidden tot God, tot Jezus, Maria en Jozef, de Heilige Familie die voor elk familieleven een voorbeeld zij. Hun feest gaat beginnen, morgenavond met een afsmeking van den Heiligen Geest tijdens een plechtige godsdienstoefening, welke om 19 uur aanvangt. Pastoor Constantius Gallé O.P. zal de eerste van de rij predikanten zijn, die het feest van de Kerk der Heilige Familie zal gedenken door een reeks preken omtrent het familie- en gezinsleven. Hoe kon men ander onderwerp gekozen hebben? Behandeld zal worden het familie-leven in verband met de sacramenten.

Z.H.E. MONS. MICHAËL GREGORIUS VUYLSTEKE O.P., Titulair Bisschop van Charardus 7e Apostolisch Vicarius van Curaçao, de stichter van de Parochie van de Heilige Familie.

De jubilerende parochie is groot: ongeveer 7000 Christenzielen zijn naar het welbehagen van God en onzen Apostolischen Vicarius toevertrouwd aan Pastoor Theodorus Exler O.P. en zijnen confraters, de Paters Rafaël Bührs O.P., Reginaldus Hofhuis O.P. Willibrordus de Barbanson O.P. en Patricius Folmering O.P., wier kleine aantal het bijbelwoord doet herleven, dat de oogst zo groot is en de arbeiders zo weinigen.

Vangen wij een herdenkingsartikel aan met een gelukwens aan de feestvierende parochie, dan is deze wens zeker in eerste plaats bedoeld voor hen, die in deze parochie de leiding hebben. Moge, naar het gewijde woord van I Esdras VI, vers 16, zij „de inwijding van Gods huis met blijdschap vieren" en moge van het jaarfeest der kerkwijding gelden hetgeen staat opgetekend van het feest der tempelwijding te Jeruzalem: „Jezus wandelde op en neer in de tempel."

In het jaar 1914 werd begonnen met de bouw van de parochie-kerk van de Heilige Familie in de wijk San Mateo. Reeds in 1911 waren er door Z.H.E. Mons. Michaël G. Vuylsteke O.P. (1910 — 1930) pogingen in het werk gesteld om de cunucu „Kortijn" te kopen. Daar dit onmogelijk bleek, wendde men zijn blikken op „San Matheuw", dat dank zij den financiëlen giften van Mons. Wilhelmus van der Ven, bisschop van 's Hertogenbosch, kon worden gekocht. Met de bouw van de kerk werd begonnen door Pastoor Van de Pavert O.P. Wereldoorlog I belemmerde de bouw: men kwam tenslotte klaar in 1918 met behulp van een vernufteling van de Isla voor het toenmaals op Curaçao vrijwel onbekend betonwerk.

De eerste steen van het kerkgebouw werd gelegd door Gouverneur Mr. Theodorus I. A. Nuyens. De inzegening had plaats op 20 Januari 1918 door Mons. Michaël G. Vuylsteke O.P. Drie dagen vóór de inzegening hadden de geestelijken, die met de zielzorg in de nieuwe parochie belast zouden zijn, hun intrek genomen in het landhuis, hetwelk thans dienst doet als de fröbelklasse van de school van San Mateo. De eerste pastoor der parochie was Pater Marcus Dahlhaus O.P., bijgestaan door den kapelaan Hyronimus Janssens O.P. en assistent Franciscus Helling O.P. De parochie strekte zich uit van de Pieterszsteeg (het straatje recht tegenover de ingang naar het Sint Elisabethsgasthuis) tot aan Cas Chiquitu en Morgenster. Zowel de geestelijkheid als de gelovigen waren zeer blij over de tot standkoming van een eigen parochie-kerk, hetgeen was mogelijk gemaakt door de vele en milde giften der parochianen. Niet lang daarna werd opgericht de jongemannen-vereniging „San Tarcisio" en de meisjes-vereniging „Santa Imelda".

Ongeveer een jaar na de inzegening van de kerk, werd er een eigen parochieschool geopend, die werd toevertrouwd aan de zorg van de Zusters Penitenten-Recollectinen van Roosendaal.

De verering van het Heilig Hart en de Rozenkransverering kwamen tot grote bloei in deze parochie, vooral onder de stuwende kracht van Pater Saris O.P.

Onder leiding van de Fraters Augustinus en Canutus bezat de parochie ook een jongenskoor, dat behalve in de kerk, ook samen met den Heer Jacobo Palm, uitvoeringen gaf.

Na twee jaren van zeer vruchtbare arbeid bij de oefening van de zielzorg in deze parochie, moest Pastoor M. Dahlhaus O.P. in het ziekenhuis worden opgenomen. Hij werd opgevolgd door Pastoor Saris O.P. Het jaar 1920 bracht de voltooiing van de koepel boven het hoofdaltaar — een geschenk van één der parochianen. Later verdween deze koepel bij de modernisering van de kerk onder Pastoor Laurentius van Rooy O.P.

Gedurende de 25 jaren van haar bestaan heeft de parochie van de Heilige Familie vele veranderingen meegemaakt, zowel op het gebied van organisatie als wat modernisering betreft.

Paters kwamen en gingen, maar een uitzondering hierop maakt Pater Petrus R. Bührs O.P., die reeds sedert 1920 in de parochie werkzaam is. Grote verdiensten verwierf zich deze Pater als volksredenaar en door zijn prachtig dameskoor, dat bekend is komen te staan als één der beste van ons staatsdeel.

Met het feest van de Parochie van de Heilige Familie te San Mateo vieren ook hun jubileum de Heren Norberto („Sjon Musje") Chatlein, Thomas Hudson en Eduardo Emperador, die lange tijd als collectanten in de kerk hebben gediend.

ARUBA.

LEVERINGEN AAN HET NOORDAMERIKAANSE LEGER.

De Secretaris van de Inkoop Centrale Curaçao, de Heer Gijsbert H. Zaal, zond onzen Arubaansen correspondent de volgende brief:

„Wij delen u mede, dat wij dezer dagen het volgende telegram hebben ontvangen van de Netherlands Purchasing Commission:

„Suggest you instruct various dealers and suppliers in your territory not to deliver any construction material whatsoever for construction for the USarmed forces unless such a purchase is accompanied by an explicit written declaration by an authorized USofficer of why it is needed and accompanied by a request to us to replace such material on their behalf stop This is necessary not only because the possibility of replacing such materials is often doubtful but also because even if we get them such materials will be booked against our allocation instead of the allocation of the American armed forces."

De inhoud van dit telegram komt dus hierop neer, dat leveranciers van de [Noord-]Amerikaanse leger- en vlootautoriteiten erop moeten staan dat zij bij leveringen aan de autoriteiten een certificaat moeten eisen, waarin gezegd wordt voor welk doel het gekochte of bestelde materiaal is bedoeld, terwijl dit certificaat het nadrukkelijk verzoek moet bevatten gericht aan de Netherlands Purchasing Commission om dat materiaal te verkrijgen.

De oorzaak van deze bepaling is natuurlijk de moeilijkheid, die in de practijk is gebleken om vele dezer materialen te herleveren. Daar komt nog bij, dat indien een dergelijke verklaring ontbreekt het herleverd materiaal gebracht zal worden in mindering van de ons toe te stane toewijzingingen, zulks zeer ten nadele van ons Gebiedsdeel en van de betreffende dienst of besteller.

Wij zouden het zeer op prijs stellen indien u zulks aan belanghebbenden zoudt willen doorgeven opdat zij hiermede rekening houden.

De certificaten dienen gevoegd te worden bij de Wica-verklaringen, die men ons zendt **voor bestellingen**, die bedoeld zijn **als remplacering** van materialen, die aan de Noordamerikaanse autoriteiten geleverd zijn".

WAT DE POLITIE BERICHTTE.

Van 27 December 1942 tot 4 Januari 1943.

Had een aanrijding plaats, waarbij pick-up 1881-A, bestuurd door J.Q. op stilstaande auto 1037-A reed. Beide motorrijtuigen liepen materiële schade op. Naar de schuldvraag wordt een onderzoek ingesteld.

Had een vechtpartij plaats in een café te St. Nicolaas, waarbij een der bezoekers (zeeman) zodanige hoofdwonden opliep, dat hij moest worden overgebracht naar het hospitaal. Door de Politie is het café gesloten, daar de meeste bezoekers onder de invloed van drank verkeerden.

Was er een aanrijding tussen auto 1361-A, bestuurd door D.H. en auto 1945-A, bestuurd door W.A.F., waardoor beide auto's licht werden beschadigd. Bij het onderzoek bleek, dat laatstgenoemden bestuurder onlangs door het Plaatselijk Hoofd der Politie het rijbewijs was ingetrokken. De politie stelt een onderzoek in naar de schuldvraag.

Werd op de Hoofdverkeersweg nabij Perkietenbosch de stilstaande auto 914-A aangereden tijdens de duisternis, door een passerende truck, waarbij de linkerspatschermen van de auto werden afgerukt. De truck verdween in de duisternis alvorens het nummer kon worden opgenomen. De Politie doet pogingen om den bestuurder van de truck op te sporen.

Door de Politie is in beslag genomen een vals bankbiljet van $ 50.—, hetwelk door een 46-jarigen Chinees C.Y.L. bij een bankinstelling alhier was ingeleverd, ingevolge de wettelijke verplichting tot inlevering van Noordamerikaans papieren geld. De Chinees, hierover gehoord, verklaarde het biljet in ontvangst te hebben genomen, ongeveer twee maanden geleden van een zeeman, die in het restaurant, waarin hij bediende was, het in betaling had gegeven voor gebruikte consumpties.

Verder verklaarde de Chinees, niet te hebben geweten, dat het biljet vals was. Intussen heeft hij een strop ter waarde van 50 dollars.

De 30-jarige vrouw B.R., geboren L. heeft klachte gedaan terzake eenvoudige belediging. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

Als verdacht van (poging tot) zware mishandeling is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld de 24-jarige C.G., die zijn stiefvader op zodanige wijze met een steen tegen het hoofd had geslagen, dat diens opneming in het hospitaal noodzakelijk bleek. Na verhoor en bekentenis en nadat gebleken was, dat geen levensgevaar voor het slachtoffer meer aanwezig was, is hij weer op vrije voeten gesteld.

Uit een te Oranjestad gevestigd bioscoopgebouw, is door middel van braak een aantal plaatsbewijzen ontvreemd. Enige van de weggenomen plaatsbewijzen zijn inmiddels in beslag genomen. De Politie zet het onderzoek voort.

CURACAO

DE STRENGE VERDUISTERING.

In het laatste nummer van „Newsweek" staat: „Reizigers die onlangs uit Curaçao terugkeerden, deelden mede dat de verduistering daar de meest streng doorgevoerde is op het gehele Westelijke Halfrond.

HET JUBELJAAR IS TEN EINDE.

Heden is het jubeljaar ten einde, dat gehouden werd ter gelegenheid van het eeuwfeest van de komst der eerste zes Zusters van de Congregatie der Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen der Onbevlekte Ontvangenis op Curaçao. Een ieder herinnert zich na de prachtige feesten, die een jaar geleden gehouden worden in de Curaçaose bakermat van de Congregatie, het Sint Martinusgesticht. Geheel Curaçao nam deel aan deze jubel en bracht dank en hulde aan de Zusters voor een eeuwlang beschavingswerk. De Zusters zijn nu aan haar tweede eeuw bezig. Wanneer het tweede eeuwfeest gevierd wordt, zal er veel veranderd zijn, maar de toegewijdheid en liefde der Zusters voor Curaçao, zij het arm, zij het rijk, zal even groot zijn.

Ter gedachtenis van het werk der Zusters is een herdenkingsboek uitgegeven, dat door de ongunst der tijden eerst heden het licht zag. Op de Paulusdrukkerij van het Apostolisch Vicariaat werd dit werk met toegewijdheid en zorg gedrukt onder leiding van den Heer Marinus Maat. Later zullen wij op de bespreking van dit boek terugkomen.

Moge dit boek de waardering voor het beschavingswerk en de nationale arbeid der Zusters doen toenemen.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:
Punda: Wilhelmina (tel. 2380).
Otrabanda: Central (tel. 2281).

Wij ontvingen

EEN COMMENTAAR OP HET NIEUWE TESTAMENT.

Een tijd geleden (23 Juli 1941, blz. 4) hebben wij geïntroduceerd „The New Testament of Our Lord and Savior Jesus Christ" — een nieuwe vertaling van het Nieuwe Testament in het Noordamerikaans en uitgegeven door de „Catholic Biblical Association". Dit boek, goed gebonden, is voorradig in de St. Augustinusboekhandel alhier. Naast deze Bijbelvertaling (het Oude Testament is in bewerking) is thans verschenen **A Commentary on the New Testament, prepared by the Catholic Biblical Association under the patronage of the Episcopal Committee of the Confraternity of Christian Doctrine.** Het boek, tellende 728 bladzijden, is te koop voor 2 U.S.-dollars.

De bedoeling is de bijbellectuur, vrijwel onontbeerlijk voor een gezond geestelijk leven, toe te lichten voor wie dit nodig hebben. De commentaar voor elk boek des Nieuwen Testaments is geschreven door denzelfden persoon die het voor bovengenoemde uitgave ook vertaalde.

Dit boek is een aanbeveling waard voor elkeen, die bovengenoemde bijbelvertaling bezit, en wie niet in die omstandigheden verkeert, zal goed doen beide te kopen. Niet voor niets heeft Paus Benedictus XV in zijn encycliek „Spiritus Paraclitus" van 15 September 1920 alle katholieken bezworen om toch vóór alle andere devotie-lectuur de bijbel zelf ter hand te nemen. De lectuur zal des te vruchtbaarder zijn, wanneer men deze beknopte en populaire commentaar ernaast legt. Want al staat er niets nieuws in, toch is het goed zijn kennis van tijd tot tijd wat op te frissen.

Het boek is evenals de bijbeluitgave zeer handig. De bijbeluitgave bevat reeds landkaarten, registers, inhoudsopgaven, gelijkluidende plaatsen enz. In dit aanvullende boek vindt men naast de eigenlijke commentaar nog een „Index of Scripture Texts", een litteratuurlijst bevattende verdere lectuur omtrent de bijbel, bijbelharmonieën, concordantiën, studies, e.d. en lectuur omtrent elk boek van het Nieuwe Testament afzonderlijk. Tenslotte volgt nog een glossarium, waarin alle gebruikte moeilijke woorden worden verklaard (antinomiaan, apocryph, apostolische constitutie, Athanasius enz.).

Een inleidend hoofdstuk oriënteert den lezer in het Palestina ten dage van Jezus' omwandeling op aarde, historische oriëntatie, de bestuursvorm, de Joodse partijen en rechtspraak en de geschiedenis van de tijd der wording tot aan de verwoesting van Jeruzalem, een en ander op een voortreffelijke wijze, schematisch en met chronologische tabellen opgezet door Pater Richard T. Murphy O.P. Na beschouwingen over de gelijkenissen of parabels en een litteraire inleiding tot de synoptici volgt dan de eigenlijke commentaar, waarbij elk bijbelboek wordt vooraf gegaan door een inleiding omtrent boek, schrijver, geschiedenis e.d.

In de commentaar wordt vers na vers toegelicht, vaak zeer uitvoerig, zodat het boek een lust voor het oog is, en — wat meer zegt — een lafenis voor de geest.

* * *

Tegelijk met de wens: Zalig Nieuwjaar, die wij gaarne in overvloedige mate retourneren ontvingen wij het Januarinummer van Hou en Trouw. Het is weer even keurig verzorgd als altijd.

Alle oude bekenden treden weer op en er is een nieuw maatje bijgekomen, die Piet Pet heet. Het lijkt een vrijpostig heertje, deze rechterhand van Baas Hou. Amroeper Bart, die toch waarachtig niet voor de poes is, vindt hem tenminste nu al een ongeluk. Het maandblad is nog met een denkhoekje uitgebreid.

Het is een lust voor jong en oud om dit tijdschrift te lezen.

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Vaticaanstad:** Op Zijn verzoek en om gezondheidsredenen is Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Tommasso Valeri, Aartsbisschop van Brindisi en Voortdurend Beheerder van het Diocees Ostumi, ontheven van Zijn Bisschoppelijke verantwoordelijkheid en benoemd tot Titulair Aartsbisschop van Hierapolis in Syrië.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 12 Jan.:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.
Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431.

Sportclub „Asiento": Hockey: Donderdagmiddag om 16.50 uur zal een gemengde oefenwedstrijd worden gespeeld op het Asiento-terrein tegen C.S.C. Daar het hier een oefening betreft, zal er geen elftal door de commissie worden samengesteld, doch kan dit op het veld uit de aanwezige spelers en speelsters worden gekozen. Wij rekenen dan ook op een grote opkomst.

Betreffende onze toekomstplannen kunnen wij mededelen, dat het in de bedoeling ligt om 's Donderdags, om de 2 weken een onderlinge oefenwedstrijd te spelen met de opgekomen leden en in de tussen liggende weken 's Zaterdags een wedstrijd tegen een der andere clubs, waarvoor de opstellingen dan wel zullen worden gepubliceerd. Wij vertrouwen op de medewerking van alle leden, ook van de dames en junioren.

Sportdemonstraties te houden ter gelegenheid van de geboorte van de nieuwe Oranje-telg: Als onderdeel van de feestelijkheden ter gelegenheid van de komende blijde gebeurtenis, is op verzoek van de hoofdcommissie een comité gevormd, bestaande uit de Heren: H. C. J. Nieuwenhoff Jr., E. Dankmeyer, D. L. Caprilles, L. A. Weeber, J. van Werkhoven en A. B. Faay. Dit comité heeft het volgende programma ontworpen:

Programma: 14.00 uur: Oranje Wandelmars: Route: C.S.C. Sporterrein, Scharloo, Ooststraat, Abraham de Veerstraat, Cornelis Berchplein, Nieuwestraat, Theaterstraat, Pietermaai, Bredestraat, Emmabrug, Brionplein, Klipstraat, Hoogstraat, Willemstraat, Frederikstraat, Naniesteeg, Bredestraat, Brionplein, Van Slobbeweg, **défilé** in het Sportpark van de Curaçaose Bond voor Lichamelijke Opvoeding; **15.00 — 15.45 uur:** Gereserveerd voor militair schouwspel; **16.00 uur:** 110 Meter hordenlopen (5 snelste lopers van Curaçao); **16.10 uur:** Gymnastiekdemonstraties (Asiento, Olympia, Thesos); **16.35 uur:** 4 x 100 meter estafette (4 snelste ploegen van Curaçao); **16.45 uur:** Finale handicap voetbalwedstrijd van de C.V.B.: **18 uur:** Prijsuitreiking.

Het spreekt van zelf, dat verwacht wordt, dat alle sportliefhebbers van Curaçao zich via hun vereniging laten inschrijven voor de wandelmars, die niet alleen een sportieve mars is, doch tevens beschouwd moet worden als een kleine, doch daarom niet minder gemeende demonstratie van onze trouw en aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje.

Het verdere programma is met zorg samengesteld, waarbij het laatste nummer van de middag bestaat uit een finale van een serie handicap wedstrijden, die door de C.V.B. zijn georganiseerd.

Enige dagen geleden zijn reeds aan alle mogelijke verenigingen uitnodigingen verzonden om zich te laten inschrijven voor de verschillende nummers en wij vertrouwen, dat velen aan deze oproep gevolg zullen geven.

In deze uitnodiging is een kleine vergissing geslopen, doordat is genoemd als lid van de commissie de Heer F. K. Weber. Dit moet zijn de Heer L. A. Weeber, welke vergissing wij hierbij gaarne herstellen.

Het militair schouwspel van 15.00 — 15.45 uur valt vanzelfsprekend niet onder de bemoeienis van dit sportcomité, doch is in bovengenoemd programma opgenomen voor een juiste chronologische volgorde.